

यन्मान्तरमाह तन्मे ।

“शक्त्यग्निभ्याश्च षट्कोणं शक्तिभिश्च नवात्मकम्
पद्मे वसुदले भूमिपुत्रतुर्हारसंयुतेति ॥३॥
पीठपूजां ततः कुर्यादाधारशक्तिपूर्वकम् ।
प्रकृतिं कमठश्चैव शेषं पृथ्वीं तथैव च ॥
सुधासूक्ष्मं मणिहीनं चिन्तामणिगृहं तथा ।
श्मशानं पारिजातश्च तन्मूले रत्नवेदिकाम् ॥
तस्यापरि मणैः पीठं न्यसेत् साधकसत्तमः ।
चतुर्दिक्षु सुनीन् देवान् शिवाश्च शवमुच्छ-
जान् ॥”

धर्माद्यधर्मादीर्धेत्यादि स्त्रीं ज्ञानात्मने नमः
इत्यन्तं संपूज्य केशरेशु पूर्वादिक्रमेण पूजयेत् ।
“इच्छा ज्ञाना क्रिया चैव कामिनौ काम-
दायिनौ ॥

रती रतिप्रिया नन्दा मध्ये चैव मनोन्मनी ॥”
सर्वत्र प्रणवादिनमोऽन्तेन पूजयेत् । तदुपरि
हवीः सदाशिवमहाप्रेतपद्मासनाय नमः ॥३॥
ततः पुनर्ध्यात्वा पुष्पाञ्जलावानीय मूलमन्त्र-
कल्पितसूक्तवावाहयेत् ।

“ॐ देवेशि भक्तिचुलमे परिवारसमन्विते ।

यावत्त्वां पूजयिष्यामि तावत् त्वं सुखिरा भव ॥”

ततो मूलमुच्चार्य अमुकीदेवि इहावह इह

रतिह इह सन्निधेहि इह सन्निधस्व इह सन्नि-

हिता भव । ततः ह्रमित्यवगुण्ठा अङ्गमन्त्रैः

सकलीकृत्य धेनुमुद्रया अमृतौकृत्य परमौ-

करणमुद्रया परमौकृत्य भूतिन्याकर्षिणीवीजि-

मुद्राः प्रदक्ष्य प्राणप्रतिष्ठां विधाय मूलैर्न पाद्या-

दिभिः पूजयेत् । ततो मूलमुच्चार्य एतत् पाद्य

ममुकदेवतायै नमः । एवमर्घ्यं स्वाहा । आच-

मनीयं स्वधा । स्नानीयं निवेदयामि । पुनरा-

चमनीयं स्वधा । एष गन्धो नमः । एतानि

पुष्पाणि वीषट् । ततो मूलैर्न पञ्च पुष्पाञ्जलीन्

दत्त्वा धूपदीपो दद्यात् । वनस्पतीत्यादि पठन्

मूलमुच्चार्य एष धूपो नमः । दीपमन्त्रस्तु ।

“सुप्रकाशो महादीपोः सर्वतस्मिन्निरापहः ।

सद्भास्वाभ्यन्तरं ज्योतिर्दीपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥”

मूलमुच्चार्य एष दीपो नमः । ततः ॐ जय-

ध्वनिमन्त्रमातः स्वाहा इति घण्टां संपूज्य वाम

हस्तेन तां वादयन् नीचैर्धूपं दत्त्वा दृष्टिपर्यन्तं

दीपं दद्यात् । ततो मूलैर्न पुष्पाञ्जलित्रयं दत्त्वा

यथोपपन्नं नैवेद्यं दत्त्वा आवरणपूजां कुर्यात् ॥

श्रीअमुकीदेवि आवरणं ते पूजयामि इत्याशां

गृहीत्वा केशरेश्वर्यादिकोशेषु ॐ ह्रीं ह्रद-

यायनमः । ॐ ह्रीं शिरसे स्वाहा । ॐ ह्रं

शिखायै वषट् । ॐ ह्रं कवचाय ह्रं । ॐ ह्रीं

नेत्रत्रयाय वीषट् । चतुर्दिक्षु ॐ ह्रः अस्त्राय

फट् । बहिःषट्कोशे ॐ काल्यै नमः । सर्वत्र

प्रणवादिनमोऽन्तेन कपालान्यै कुत्रायै कुरु-

कुत्रायै विरोधिन्यै विप्रचित्तायै उषायै उप-

प्रभायै दीप्तायै इत्यन्तस्त्रासे । ॐ नीलायै नमः

एवं धनायै वलाकायै इति त्रितोयत्रासे । एवं

मात्रायै मुद्रायै मितायै इति त्रितोयत्रासे ।

“सर्वाः श्यामा भसिकरा मुण्डमालाविभूषिताः

तर्जनीं वामहस्तेन धारयन्त्यः शुचिश्चिताः ॥

दिगम्बर्यो हसन्मुख्यः स्वस्ववाहनभूषिताः ॥”

एवं ध्यात्वा र्चयेत् ॥३॥ ततोऽष्टपत्रेषु पूर्वादि-

क्रमेण ॐ ब्राह्मै नमः । एवं नारायण्यै माहे-

श्चर्य्यै चामुण्डायै कौमार्य्यै अपराजितायै वाराह्यै

नारसिंहायै एता गन्धादिभिः पूजयेत् । पत्राग्रे

भसिताङ्गादिभैरवान् पूजयेत् । ततो मूलैर्न

पुष्पाञ्जलित्रयं दत्त्वा पाद्यादिना महाकालं

पूजयेत् ॥३॥ तस्य ध्यानम् ।

“महाकालं यजेद्देव्या दक्षिणे धूम्रवर्णकम् ।

विभ्रतं दण्डवदङ्गा दंष्ट्राभौममुखं शिग्रम् ॥

व्याघ्रचर्मोदृतकटिं तुन्दिलं रक्तवाससम् ।

त्रिनेत्रं मुक्तकेशश्च मुण्डमालाविभूषितम् ॥

जटाभारलसङ्गच्छन्मुग्धं ज्वलजिभम् ॥”

तथा च कुमारीकल्पे ।

“देव्यास्तु दक्षिणे भागे महाकालं प्रपूजयेत् ॥

ह्रं ह्रीं यां रां लां वां भां क्रीं महाकाल-

भैरव सर्वविघ्नाकाशय नाशय ह्रीं श्रीं फट्

स्वाहा इत्यनेन पाद्यादिभिरारार्यान्निक्षेपयित्वा

मूलैर्न देवीं पद्मोपचारैः पूजयेत् । तथा च

कालीकल्पे ।

“महाकालं यजेद्यत्रात् पञ्चादेवीं प्रपूजयेत् ॥

कालीकल्पे ।

“कवचं ह्रीं समुत्थुय यां रां लां वां भां च

क्रोन्ततः ।

महाकालभैरवेति सर्वविघ्नाकाशयेति च ॥

नाशयेति पुनः प्रोच मायां लज्जीं समुदरेत् ।

फट् स्वाहा समायुक्तो मन्त्रः सर्वार्थसाधकः ॥”

ततो देवीं ध्यात्वा यथाशक्ति जप्ता गुह्ये त्यादिना

वामहस्ते जपं समर्थं आत्मसमर्पणं कुर्यात् ।

ततः स्तुत्वा प्रदक्षिणीकृत्य षष्ठाङ्गप्रणामं कृत्वा

श्रीजगन्मङ्गलं नाम कवचं पठेत् ॥३॥ तत

आवरणदेवता देव्याङ्गं विलोप्य संहारमुद्रया

अमुकीदेवीं चमस्वैति विसृज्य तत्तेजःपुष्पेण

समं सङ्कटारोपयेत् ।

“उत्तरे शिखरे देवि भूम्यां पर्वतवासिनि ।

ब्रह्मयोनिमसुत्पद्ये गच्छ देवि ममान्तरम् ॥”

इति मन्त्रेण ॥३॥

ततस्तत्रैवैवं किञ्चिदुच्छिष्टपाण्डालान्यै नमः

इत्यैशान्यां दिशि दत्त्वा शेषमिष्टेभ्यो दत्त्वा

किञ्चित् स्त्रीकृत्य पादोदकं पीत्वा निर्माल्यं

शिरसि विष्टुय यथेच्छं विहरेत् ॥३॥ ततो

यन्त्रलेपं वामहस्ते कृत्वा सव्यहस्तकनिष्ठया

मायावीजं विलिख्य तथा तिलकं कुर्यात् ।

तथा च ।

“वामे कृत्वा यन्त्रलेपं मायां सव्यकनिष्ठया ।

विलिख्य तिलकं कुर्यात् मन्त्रेणानेन साधकाः ॥

ॐ यं यं स्मृशामि पादेन यो मां पश्यति

चक्षुषा ।

स एव दासतां यातु राजानो दुष्टदण्डवः ॥”

जपकाले तु कर्पूरयुक्ता जिह्वा कार्या ।

“कर्पूराद्या सदा जिह्वा कर्त्तव्या जपकर्मणिः”

इति विश्वसारवाक्यात् इयं कार्या जप इति

तत्त्वम् । ततो मूलैर्नाष्टोत्तरशताभिमन्त्रितं पुष्पं

चन्दनञ्च धृत्वा त्रैलोक्यं ब्रह्मानयेत् ।

“सर्वसिद्धयुतो भूत्वा भैरवो वसन्तारावहेत् ॥”

अस्य पुरश्चरणं लक्षद्वयजपः । तथा च काली-

तन्त्रे ।

“लक्षमेकं जपेन्मन्त्रं हविष्याशी दिवा शुचिः ।

रात्री ताम्बूलपूरास्यः श्रद्धायां लक्षमानतः ॥”

व्यवस्थामाह स्वतन्त्रे ।

“दिवा लक्षं शुचिर्भूत्वा हविष्याशी जपेन्नरः ॥”

ततस्तु तद्दशांशेन होमयेत् हविषा प्रियं ॥”

अत्राङ्गस्य कालान्तरमाह नीलसारस्वते ।

“लक्षमेकं जपेन्मन्त्रं हविष्याशी दिवा शुचिः ।

अशुचिश्च तथा रात्री लक्षमेकं तथैव च ॥”

“दशांशं होमयेन्नस्त्री तपयेदभिषेचयेत् ॥” इति

साम्प्रदायिकाः । वस्तुतस्तु, कुमारीकल्पे ।

“लक्षमेकं जपेद्विद्यां हविष्याशी दिवा शुचिः ।

रात्री ताम्बूलपूरास्यः श्रद्धायां लक्षमानतः ॥

रात्रिजपे तु कालो मुण्डमालायाम् ।

“गते तु प्रथमे यामि द्वितीयप्रहरावधि ।

निशायास्तु प्रजसव्यं रात्रिशेषे जपेत्तु ॥

एवं लक्षद्वयं जप्त्वा तद्दशांशेन मन्त्रवित् ।

अयुतं होमयेद्देवि दिवारात्रिविभेदतः ॥”

तेन दिवा लक्षं जप्त्वा तद्दशांशं होमं कुर्यात् ।

रात्री लक्षं जप्त्वा तद्दशांशं होमं कुर्यादिति

रक्षस्यार्थः ।

“हिजातीनाश्च सर्वेषां दिवा विधिरिहोच्यते ।

शूद्राणाञ्च तथा प्रोक्तं रात्राविष्टं महाफलम् ॥”

अन्यत्र च ।

“दिवैव प्रजपेन्मन्त्रं न तु रात्री कदाचन ॥” ॥३॥

अथ मन्त्रभेदाः ।

क्रीं । १ । क्रीं क्रीं क्रीं । २ । अनयोः पूजा-

प्रयोगः सर्वे पूर्ववत् । ध्यानं सिद्धेश्वरतन्त्रे ।

“शवारूढा महाभौमां घोरदंष्ट्रां वरप्रदाम् ॥

हास्ययुक्ता त्रिनेत्राश्च कपालकर्तृकाकराम् ॥

मुक्तकेशीं ललज्जिह्वां पिबन्तीं रुधिरं मुहुः ।

चतुर्बाहुयुतां देवीं वराभयकरां स्मरेत् ॥”

अनयोः पुरश्चरणं लक्षजपः ॥३॥ ॐ ह्रीं ह्रीं

ह्रं ह्रं क्रीं क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं

क्रीं ह्रं ह्रं क्रीं क्रीं । २१ । अस्याः पूजादिवं

दक्षिणावत् कार्यम् । पुरश्चरणं लक्षजपः ॥३॥

ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रं ह्रं क्रीं क्रीं क्रीं दक्षिणे

कालिके क्रीं क्रीं क्रीं ह्रं ह्रं क्रीं क्रीं

स्वाहा । २२ ॥३॥ क्रीं क्रीं ह्रं ह्रं क्रीं क्रीं

क्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं क्रीं ह्रं ह्रं क्रीं

क्रीं स्वाहा । २२ ॥३॥ ह्रीं ह्रीं ह्रं ह्रं क्रीं

क्रीं क्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं क्रीं ह्रं ह्रं

क्रीं क्रीं २० । ध्यानपूजादिकं दक्षिणावत् ॥३॥

क्रीं क्रीं क्रीं २१ ॥३॥ ॐ ह्रीं क्रीं मे स्वाहा । १६

पस्याः पूजाप्रयोगः । अस्य भैरव ऋषिर्विराट्

ज्जन्दः सिमकाली वज्ररूपा भुवनेश्वरी देवता